पञ्चभिः पर्वगुप्ताद्यैर्घातकं तस्य मन्त्रिभिः ।
हृतं सजीवितस्यैव विभज्यान्योन्यमग्रतः ॥ १०३ ॥ युग्मं ॥
विचेष्टमानः शय्यायां व्याधिदग्धान्तरो नृपः ।
तिष्ठन् मठाङ्गनकुटीगर्भे ध्वान्तान्धकारिते ॥ १०४ ॥
अज्ञातसम्विद्वंशोऽग्रे पश्यन् द्रोहपरान् निजान् ।
प्राणैरहानि द्वित्राणि न यदा निरमुच्यत ॥ १०५ ॥
तदा सुहृद्बन्धुभृत्यवेलावित्तैः कृतत्वरैः ।
जिहीर्षुभिश्च साम्राज्यं विषं दत्वा विपादितः ॥ १०६ ॥ तिलकं ॥
अवरोधबधूमध्यात् सती तं पतिमन्वगात् ।
एका त्रैलोक्यदेव्येव स्वप्रभेव विरोचनं ॥ १०७ ॥
वर्णाश्रमप्रत्यवेक्षा बद्धकक्ष्यः क्षितीश्वरः ।
चक्रभान्वभिधं चक्रमेलके द्विजतापसं ॥ १०८ ॥
कृतात्याचारमालोक्य राजा धर्मवशम्वदः ।
निजग्राह श्वपादेन ललाटतटमङ्कयन् ॥ १०९ ॥
तन्मातुलेन तद्दोषाद्वीरनाथेन योगिना ।
सान्धिविग्रहिकेणाथ स स्वेनैव न्यगृह्यत ॥ ११० ॥
पूर्वाचार्यप्रभावेण स्वमाहात्म्याधिरोपणां ।
प्रख्यापयद्भिर्गुरुभिः श्रद्धयेति यदुच्यते ॥ १११ ॥
तत् ख्यापितैव सप्ताहात् स विपन्न इति श्रुतिः ।